

[Statsministeren.]

over for betydelige opgaver på planlægningsområdet og give os langt større muligheder i forureningsbekæmpelsen og miljøpolitikken, end vi hidtil har haft. En lang række opgaver kan kun løses gennem samarbejde med andre lande, og fra dansk side vil vi i EF være aktive for at få disse problemer taget op til behandling.

Tidligere har vi drøftet planlægning og miljøbeskyttelse ud fra den synsvinkel, at reformer på dette område er nødvendige for at sikre vore efterkommere et godt miljø at leve i. I dag er situationen den, at det ikke alene er vore efterkommere, vi skal tænke på, men også os selv.

De nye muligheder for internationalt samarbejde på dette område er en yderligere grundelse for at gå videre efter de retningslinjer, der blev udstukket i regeringens første år.

Vi har et udtalt behov for at få samlet og forbedret den planlægning, som hidtil er sket i form af byplanlægning og anden planlægning. Gennem en oversigtlig og sammenfattende lands- og regionplanlægning må det sikres, at de enkelte dispositioner, der skal træffes, på forhånd er set i lyset af de mangfoldige samfundsmæssige synspunkter, der gør sig gældende. Ikke mindst må bevaringen af det åbne land og sikringen af rekreative arealer spille en stor rolle i den aktuelle situation, og der må gennem planlægningen søges opnået en sådan placering af industrien, at forureningen allerede derved begrænses i sine virkninger. Gennem en samlet landsplanlægning vil man også kunne modvirke den ulige fordeling af befolkning og erhverv i de enkelte dele af landet.

For at bekæmpe forureningen har regeringen foreslået en række konkrete initiativer og vil gå videre på samme realistiske måde. Samtidig vil man gøre et mere almindeligt fremstød baseret på principperne i det for-

slag til miljøbeskyttelseslov, der blev fremsat i sidste folketingssamling.

Regeringens reformer på planlægnings- og miljøområdet bygger på det princip, at det er de politiske myndigheder — folketing, regering, amtsråd og kommunalbestyrelser — der skal have ansvaret for planlægningen og miljøbeskyttelsen. Regeringen vil imidlertid også stille mod en øget medborgerindflydelse under planlægningen og mod det mål, at så mange afgørelser som vel muligt skal træffes lokalt inden for de rammer, der er fastlagt.

Jeg skal herefter vende mig til udenrigspolitikken.

Selv om De europæiske Fællesskaber i første række er et samarbejde om økonomiske problemer, er det i sig selv en udenrigspolitisk bedrift af format, at lande, der har kæmpet mod hinanden i to blodige verdenskrige, nu i en årrække har siddet sammen ved det europæiske forhandlingsbord.

Som medlem af De europæiske Fællesskaber vil Danmark fortsætte sin deltagelse i de udenrigspolitiske rådslagninger med fællesmarkedslandene. Disse udenrigspolitiske drøftelser ligger uden for traktaten og dens institutioner. Der er altså ikke på dette område tale om overnationale beslutninger. Regeringen finder disse drøftelser værdifulde, fordi de åbner nye muligheder for at gøre vore synspunkter gældende på centrale europæiske spørgsmål.

Gennem Danmarks deltagelse i fællesmarkedet bygges der også bro mellem de udenrigspolitiske drøftelser mellem fællesmarkedslandene og de regelmæssige udenrigspolitiske drøftelser i den nordiske kreds.

Regeringen vil på alle måder fortsætte arbejdet for fred og afspænding. Det vil som hidtil i høj grad ske gennem vort arbejde i FN, hvor vi bl. a. vil virke for et generelt